

AVENTURA AL CIRC ROMÀ

AVENTURA AL CIRC ROMÀ

De Vicente Cañón

***Obra de 24 a 28 personatges per alumnes de C.S. de primària.**

PERSONATGES

RUFUS (Magéstir dels aurigues.):

AGRIPINA (Plebeia, esposa d'en Rufus.) :

MARCIUS (Fill d'en Rufus i Agripina.):

FLAVIA (Filla d'en Rufus i Agripina.):

CLAUDIO (Plebeu, amic d'en Marcius.):

FAUSTINA (Plebeia, amiga de la Flavia.):

PUBLIUS (Esclau al servei d'en Rufus.):

PRISCUS (Esclau al servei d'en Rufus.):

VITO (Patrici, malvat):

SERVILIA (Esclava d'en Vito.):

GAIUS (Patrici, amic d'en Vito.):

DECIMUS (Patrici, amic d'en Vito.):

QUINTUS (Governador.):

JÚLIA (Esposa d'en Quintus.):

HORACIA (Patricia, amiga de la Júlia.):

LUCILLA (Patricia, amiga de la Júlia.):

CATON (Esclau del Circ.):

DIDO (Esclau del Circ.):

COR (Format a partir de 4 membres):

SINOPSI:

En aquesta aventura, viatjarem a la Ciutat de Tarraco al finals del Segle I. Coneixerem a en Rufus, el “magéstir” o entrenador dels aurigues que, somnia que el seu fill, en Marcius, segueixi la tradició familiar; però ell prefereix ser un gran actor i triomfar al teatre. La seva germana, la Flavia, proposa a la seva família, que sigui ella la primera noia auriga de la història, la qual cosa que l’hi prohibeixen. També, viurem traïcions, mentides d’un patrici anomenat Vito i els seus ajudants per aconseguir poder i riqueses.

EI COR:

Pot entrar i sortir d’escena abans i després de cada participació o pot estar col·locat a un costat i anar al centre de l’escenari, per narrar que passarà a continuació. També pot estar dividit en dos grups, un a cada costat, i trobar-se al mig de l’escena. La direcció té l’última paraula.

VESTUARI:

Aquesta obra està inspirada en l’època romana, concretament al Segle I D.C.

A l’antiga Roma, els Patricis eren la classe social privilegiada i noble, descendents de les famílies fundadores de la ciutat i hauran de portar túniques elaborades amb materials d’alta qualitat, com a lli fi, llana costosa o fins i tot seda, i podia ser de color blanc o tons clar. Porten la clàssica toga, de colors clars, sovint blanques i podien portar togues adornades amb ratlles púrpures o fins i tot brodades amb or en ocasions especials. La vestimenta de les dones patrícies en l’antiga Roma es caracteritzava per l’elegància i el luxe, reflectint el seu alt estatus social. La peça bàsica era la túnica generalment llarga i folgada, adornada amb franges o brodats fins, que es complementava amb la stola una peça similar a un vestit que se subjectava amb fermalls. Damunt, usaven la palla, un mantell rectangular que podia cobrir el cap i se subjectava amb fibules. Els teixits preferits eren la seda, el lli fi o la llana d’alta qualitat, i els colors podien variar, incloent-hi tons brillants i brodats daurats. Els plebeus romans solien vestir peces de llana de colors apagats i les dones usaven estola i *palla. Calçaven sandàlies o esclòps. Els esclaus solien vestir peces de colors neutres com a blanc o gris, que eren més fàcils d’obtenir i mantenir i utilitzaven teixits com la llana i el lli eren els materials més comuns per a la roba dels esclaus, a causa de la seva disponibilitat i cost relativament baix. La peça bàsica era una túnica, que podia ser curta o llarga, depenent del treball de l’esclau. El governador i la seva esposa que portaran un vestuari més elegant i “recarregat” que la resta. En Rufus portarà un vestuari adequat al seu ofici de mestre dels aurigas “magéstir”. El cor podria portar túniques fosques de colors grisos o marrons i portaran masteguessis que els cobriran mitjana cara per a poder parlar i projectar la veu amb facilitat.

Avui dia, i gràcies a “imatges” d’internet, es poden trobar moltes idees per al vestuari.

EXEMPLES DE VESTUARIS:

PERSONATGES

RUFUS

AGRIPINA

MARCIUS

FLAVIA

CLAUDIO

PUBLIUS I PRISCUS

FAUSTINA

VITO

SERVILIA

DECIMUS

GAIUS

QUINTUS

JÚLIA

HORACIA i LUCILLA

CATON

DIDO

COR ROMÀ

COR 1:

(El cor entra a l'escena, es col·loca al centre i explica que estem a la ciutat de Tarraco a finals del segle I . D.C. temps de lluites pel poder, traïcions i també, la història d'en Rufus i els seus fills: En Marcius i la Flavia que intentaran canviar el que fins ara estava establert.)

**A finals del segle I, som a Tàrraco ciutat
On en Rufus és conegut com auriga magistrat.**

**Al circ romà una aventura viurem
I en Marcius i la Flavia amb molt de gust coneixerem.**

**Tots dos us explicaran perquè és molt important
que tots els nostres somnis es facin realitat.**

**Fàcil no els hi serà, intentar, les coses variar.
La família s'oposarà, les tradicions no volen canviar.**

(El cor es traslladarà als costats de l'escena o sortirà d'ella).

ESCENA 1

(Els actors i les actrius entren en escena a representar una obra teatral. L'escena transcorrerà al Pati interior d'una casa romana. La guerra contra els Dacis ha acabat fa poc.)

MARCIUS representa a AURELIUS.

CLAUDIO representa a LUCIUS.

FLAVIA representa a MARCIA.

SERVILIA representa a CASSIA.

PUBLIUS representa a TIBERIUS.

FAUSTINA representa a PETRA.

(LUCIUS està en escena llegint o netejant una espasa.)

MARCIA: *(Entrant, molt espantada.)* Lucius germà! Un cavall s'acosta, a galop.

(Soroll de cascos de cavall realitzats per en PRISCUS, amb dos cocos.)

LUCIUS: *(Apropant-se al prosceni.)* És el nostre pare que torna de la guerra.

PETRA: *(Cridant.)* Mare! Mare! El Pare torna a casa. *(Surt d'escena per l'esquerra.)*
(Entra, per la dreta, l'AURELIUS.)

AURELIUS: *(Content.)* Salve llar meva!

LUCIUS: *(Abraçant al seu pare.)* Pare, és veritat el que diuen? Què tu mateix vas alçar
l'estendard imperial d'acer i sang?

AURELIUS: Sí, fill. L'àguila romana vola alt... però deixa sang al seu pas.

(Entren en escena, per l'esquerra, la CASSIA i la PETRA.)

CASSIA: *(Acudeix emocionada.)* Aurelius, espòs meu. Tota Tarraco t'honra.

MARCIA: I ara pare... et convertiràs en senador?

AURELIUS: El Senat és gàbia de llengües i verí. Prefereixo la pau de la meva llar.

CASSIA: *(Assenyalant l'esquerra.)* Entra i descansa espòs meu.

(Entra, per la dreta, en TIBERIUS.)

TIBERIUS: *(Fent la salutació militar.)* Salve Aurelius, Domicià t'ofereix la governació de
la Pannonia.

PETRA: *(Espantada.)* Una altra guerra?

CASSIA: *(Enfadada.)* Una altra frontera?

AURELIUS: *(Amb arrogància a la CASSIA.)* Parles amb massa llibertat, dona!

CASSIA: *(Trist.)* És què mai dorm la República ?

LUCIUS: *(Implorant.)* Pare, no tornis a la batalla.

PETRA i MARCIA: (*Plorant.*) Pare, si us plau.

AURELIUS: (*Al seu fill.*) Lucius, un bon romà no sols venç, honra. (*Victoriós.*) Ave Roma!

TOTS: Ave, Roma!

ESCENA 2

(*En RUFUS, entra en escena i interromp la representació teatral i els actors i actrius, deixen els seus personatges.*)

RUFUS: (*Cridant furiós.*) Prou!!!! Què esteu fent?

CLAUDIO: Senyor Rufus, estàvem jugant a fer...

RUFUS: (*Tallant radical.*) Sou al circ, un lloc sagrat per a mi. Aquí es celebren les carreres de quadrigues més importants de tota Hispania .

FAUSTINA: Però era una obra de teatre sobre un heroi que...

RUFUS: (*Tallant, furiós, a la FAUSTINA.*) Silenci!!! (*Per la resta.*) Tots fora!

(*Per l'esquerra entra la AGRIPINA.*)

AGRIPINA: Què són aquest crits? Què succeeix, espòs meu?

RUFUS: (*Marcial a PUBLIUS.*) Publius, ves a netejar les quadres. (*A l'Esclau PRISCUS.*) Priscus, porta pastura fresca als cavalls. (*A tots dos esclaus.*) No m'heu sentit? Feu bé la vostra feina, si no voleu provar el meu fuet. (*Els esclaus surten corrent, per l'esquerra.*) (*A l'esclava SERVILIA.*) Servilia, tu vindràs amb mi a casa del teu amo que vol veure'm.

SERVILIA: Sí, senyor.

RUFUS: (*A la seva filla.*) Flavia, deixa de ficar-li aquestes idees de ser actor al cap del teu germà .

MARCIUS: No ha estat ella. He estat jo!

RUFUS: Tu seràs auriga, com ho han estat els nostres avantpassats, el meu pare i jo. mateix. (*Sentenciant.*) Tu seràs el millor auriga de tota Tarraco.

MARCIUS: No, pare, vull ser actor.

RUFUS: (*Furiós.*) A callar! Prepara't demà comença el teu entrenament.

FLAVIA: Pare, mare, a mi sí que m'agradaria ser la primera nena auriga de la història de Tarraco.

AGRIPINA: (*Sorpresa.*) Filla, tu?

RUFUS: (*Lamentant-se.*) La meva filla, vol ser la primera noia auriga de la història, ni parlar-ne! (*A la FAUSTINA.*) Tu tens la culpa de ficar-li al cap aquestes idees tan esbojarrades.

FAUSTINA: No senyor Rufus jo..

MARCIUS: (*Per la FAUSTINA.*) No pare ella...

AGRIPINA: Marcius, calla! (*Furiosa a la seva filla.*) Flavia vine. M'ajudaràs a les feines de la casa.

FLAVIA: (*Resignada.*) Sí, mare.

AGRIPINA: *(A la FAUSTINA, autoritària.)* Faustina, torna a casa teva. Els teus pares estaran preocupats.

FAUSTINA: Sí, senyora. Tot seguit marxo.

(La FAUSTINA surt d'escena per la dreta. La FLAVIA surt avergonyida, per l'esquerra, i la seva mare darrera d'ella.)

RUFUS: *(Al seu fill.)* I tu prepara't. Demà tindràs el teu primer dia d'entrenament al ludi* i et prometo que no serà un joc de nens.

MARCIUS: No pare. Jo vull dir-te que soc feliç fent teatre i crec que puc arribar a ser un gran actor.

RUFUS: Això sobre el meu cadàver! Com el magèstir del circ que soc, tu seràs auriga. Ves a descansar que demà serà un dia molt dur per a tu. *(Cridant enfurismat.)* No m'has sentit?

CLAUDIO: Anem Marcius, no facis enfadar més al teu pare.

(MARCIUS surt avergonyit, acompanyat d'en CLAUDIO, tots dos per l'esquerra.)

RUFUS: *(Cridant al seu fill.)* Auriga, m'has sentit, auriga seràs i el millor! *(Mirant al cel.)* Júpiter, per què em castigues d'aquesta manera? *(A la SERVILIA.)* Anem a veure per què em vol veure el teu amo Vito? *(Surten tots dos per la dreta.)*

SERVILIA: Sí senyor.

(Surten tots dos per la dreta.)

**Els aurigues, o conductors de carros de carreres, eren entrenats en el "ludi", que eren bàsicament escoles o acadèmies per a gladiadors i atletes.*

**Magèstir: vol dir mestre, en el seu sentit de persona que ensenya o que té un alt grau de coneixement en una disciplina.*

COR 2

(El cor entra en escena o es col·loca al centre i informa de que ara estem a casa d'en Vito un home amb molta ambició i capaç de fer qualsevol cosa per aconseguir riqueses i poder.)

**A la domus d'en Vito hem arribat
Un home molt ambiciós i malcarat.**

**Tenir molt de poder, només vol aconseguir
I farà tot tipus de trapes sense desistir.**

**La seva avarícia és tan gran
Que tot ho acaba convertint en un engany.**

**Els seus dos amics lleials l'ajudaran
Però el destí sap que: Qui mal fa, mal acabarà.**

(El cor es traslladarà als costats de l'escena o sortirà d'ella).

ESCENA 3

(En VITO passeja nerviós per l'escena. Entren per la dreta en ULPIUS i en CRASSO amics d'en VITO.)

CRASSO: Salve Vito.

ULPIUS: Que els déus et siguin propicis.

VITO: Passeu, passeu. *(Mira als costats, desconfiat.)* Tinc un pla per fer-nos rics.

CRASSO: On?

ULPIUS: Com?

VITO: Manipulant les carreres de quadrigues al circ.

CRASSO: Vols dir amb les apostes?

VITO: Sí.

ULPIUS: O sigui que nosaltres sempre sabrem quina serà la quadriga guanyadora.

VITO: Exactament.

CRASSO: Com ho aconseguirem?

ULPIUS: Has parlat amb en Rufus?

VITO: *(Cregut.)* Ho tinc tot pensat. Ja ve de camí.

(Per la dreta entra la SERVILIA.)

SERVILIA: Amo, el magéstr Rufus és aquí.

VITO: Que passi. *(La SERVILIA està a punt de sortir d'escena.)* Servilia, porta'ns una gerra del millor vi.

SERVILIA: Ara mateix amo.

(La SERVILIA, surt per la dreta.)

VITO: *(A en CRASSO i en ULPIUS.)* Amagueu-vos i espieu. *(Assenyalant l'esquerra.)* No us pot veure aquí. *(En CRASSO i en ULPIUS, surten per l'esquerra.)*

RUFUS: *(Entrant.)* Salve Vito.

VITO: Benvingut a casa meva Rufus.

RUFUS: De què em volies parlar?

VITO: Aniré al gra. Rufus, vols fer-te ric?

RUFUS: *(No sap que dir.)* Home jo...

VITO: Doncs tots dos podem fer-nos rics gràcies a les apostes del circ.

RUFUS: No t'entenc.

VITO: Necessito que a cada carrera facis guanyar la quadriga que jo et digui.

RUFUS: M'estàs dient que faci trampes?

VITO: Exactament. Ningú sospitarà de tu, ets el magéstr i podem fer-nos rics. Pensa-t'ho.

RUFUS: *(Indignat.)* No hi ha res a pensar. Faré veure que no he escoltat la teva proposta. Mai traïré la meva feina. Adeu Vito, fins mai. *(En RUFUS surt d'escena, per la dreta, molt ofès.)*

(En VITO s'assegura que en RUFUS ha sortit de la seva casa, per a cridar als seus còmplices.)

VITO: *(Cridant als seus amics.)* Crasso, Ulpius, podeu entrar.

(En GRASSO y en ULPIUS entren a escena.)

CRASSO: Vito, ho hem escoltat tot.

ULPIUS: Com ho farem, ara?

VITO: Hem de fer acomiadar a en Rufus i posar, al seu lloc, una persona de la nostra confiança.

CRASSO: Però en Rufus té una gran reputació entre el governador i la resta de patricis.

VITO: *(Maliciós.)* Tinc un pla que no pot fallar.

(SERVILIA entra en escena i en trobar-se aquesta situació, decideix amagar-se per a escoltar com VITO explica, amb to maquiavèl·lic als seus còmplices, el seu pla)

VITO: Les properes curses al circ seran en honor del governador i vindrà ell mateix a presidir-les. Serà allí on posarem verí a la seva copa.

ULPIUS: *(Que ha captat la malèvola idea.)* Un vi servit per uns dels esclaus d'en Rufus...

VITO: ...a la llotja principal del Circ i...

CRASSO: ...nosaltres senyalarem a en Rufus.

ULPIUS: D'aquesta manera, serà acusat de traïció i enviat a presó o a galeres.

CRASSO: Aleshores nosaltres, col·locarem al seu lloc a una persona de la nostra confiança.

VITO: Exactament.

ULPIUS: És un pla perfecte Vito.

CRASSO: Res pot sortir malament.

VITO: *(Mirant als costats.)* Ara marxeu. Ningú ha de saber d'aquesta trobada. Ens veiem al circ.

ULPIUS: Que els déus ens siguin propicis.

CRASSO: "Val"* Vito amic.

(En ULPIUS i en CRASSO surten d'escena per la dreta. En VITO està apunt de sortir per l'esquerra, quan entra la SERVILIA amb la gerra de vi.)

SERVILIA: Amo us porto el vi que em vau demanar.

VITO: *(Furiós.)* Ara arribes?! Ets una inútil! La propera vegada et vendré a una taberna* *(Agafa, amb ràbia la gerra de vi, beu, una mica i surt d'escena per l'esquerra remugant.)* Aquests esclaus d'ara no són com els d'abans, qualsevol dia...

SERVILIA: *(Sola a escena.)* He d'avisar a en Marcus i a la Flavia, el seu pare corre perill.

(La SERVILIA surt d'escena per la dreta.)

*En llatí, "val", que significa "adeu" o "que estiguis bé".

* Taberna es refereix a una mena de botiga o establiment comercial en l'antiga Roma.

(El cor entra, de nou a escena o es col·loca al centre i informarà que ara estem de nou al circ.)

COR 3

**Ara amable públic som, de nou, al circ romà
Però els nostres dos germans estan molt desanimats.**

**Veuen que les tradicions, no podran fer-les canviar
I els seus somnis seran difícils de realitzar.**

**Però l'esclava Servilia els portarà una notícia
Que farà de les seves vides una gran delícia.**

**Ja arribat el punt central. Fixeu-vos bé que és intrigant.
Veureu quin és el pla, que els nostres amics tenen pensat.**

(El cor es traslladarà als costats de l'escena o sortirà d'ella).

ESCENA 4

(A escena estan els mateixos personatges de la ESCENA 1. Tots molt desmotivats.)

CLAUDIO: *(A en MARCIUS.)* Carai, Marcius, mai havia vist al teu pare tan furiós.

PRISCUS: *(A en MARCIUS.)* No et deixarà mai ser actor.

PUBLIUS: *(A en MARCIUS.)* Hauràs de continuar amb la tradició familiar per ser auriga.

FAUSTINA: *(A en MARCIUS.)* Si et veiés actuar, potser canviaria d'opinió. Estic segura.

PRISCUS: *(A la FLAVIA.)* I tu Flavia, oblida't de ser la primera nena auriga de la història.

FLAVIA: *(Trista.)* Penso que no he triat el millor moment per dir-ho.

PUBLIUS: El teu pare és un home molt tradicional.

CLAUDIO: A més és la persona responsable de tot el que passa al circ.

PRISCUS: Crec que s'ha sentit traït pels seus propis fills.

MARCIUS: *(Protestant.)* Però... no és just!

FLAVIA: Nosaltres volem decidir el nostre futur.

(Per la dreta, entra la SERVILIA.)

SERVILIA: Amics, us he d'explicar una cosa molt greu.

CLAUDIO: Què passa Servilia?

SERVILIA: El meu amo, en Vito, vol enverinar al governador durant les carreres en el seu honor i acusar... *(Mirant a en MARCIUS i a la FLAVIA.)* al vostre pare.

FLAVIA: *(Estranyada.)* Al nostre pare, per què?

SERVILIA: Perquè es nega a fer trampes a les curses de quadrigues. El Vito vol acusar-lo i despatxar-lo i posar-ne un de la seva confiança al seu lloc.

PRISCUS: Ostres! Què podem fer?

MARCIUS: *(Que ha tingut una gran idea.)* Ja ho sé! Veniu amb mi! Tenim molta feina a fer. Flavia, germaneta prepara't el nostre destí és a punt de canviar. *(Comença a sortir d'escena per l'esquerra i es gira per veure que ningú el segueix.)* Va! A què espereu?! Feu via! *(Surt d'escena.)*

(La resta no entenc res i es miren entre ells estranys.)

MARCIUS: *(Entrant.)* No m'heu sentit?! Vaaaaa!!!!

(Surten tots darrera d'en MARCIUS, sense saber ben bé, què és el què li passa.)

COR 4

(El cor entra a escena o es col·loca al centre informa de que estem a la llotja del circ el dia de les curses en honor al governador, en QUNTUS que ha vingut expressament a presenciar-les.)

**El dia de les curses ha arribat
I a la llotja tothom està emocionat.**

**La presència del governador fa la cursa molt important.
La seva quadriga ha de ser la triomfant.**

**Encara que en Vito ho vol evitar,
Aprofitant un brindis en Quintus vol enverinar.**

**Prepareu-vos estimat públic per una escena vital.
Es destapen les intrigues que ens portaran al final.**

(El cor es traslladarà als costats de l'escena o sortirà d'ella).

ESCENA 5

(L'escena representa la llotja principal de circ romà de Tarraco. En VITO, en CRASSO, en ULPIUS, en RUFUS, la AGRIPINA, en QUINTUS, el governador de la província, la seva dona, la JÚLIA i dues amigues seves: la LUCILLA i l'HORACIA aquestes estan assegudes i els homes dempeus. Entra el governador QUINTUS.)

VITO: Oh! gran Quintus siguis benvingut a les carreres en el teu honor.

QUINTUS: No podia perdre'm aquest esdeveniment. Com veieu la meva esposa la Júlia ha vingut acompanyada d'unes amigues.

VITO: És un honor tenir-vos aquí belles Lucilla i Horacia.

LUCILLA: L'honor és nostre.

HORACIA: Amable Vito.

JÚLIA: *(A en VITO.)* A més, volem veure guanyar la nostra quadriga, la vermella.

HORACIA: Hem apostat molts denaris* per ella.

LUCILLA: *(Mirant-lo.)* Rufus, segur que no ens defraudarà.

QUINTUS: *(Posant la mà a l'espatlla d'en RUFUS.)* Rufus, no vull quedar en ridícul davant de tothom. Més val que guanyi la meva quadriga.

RUFUS: *(Neguitós.)* Quintus, hi ha tres quadrigues que poden alçar-se amb la victòria.

JÚLIA: *(Mig en broma.)* Pel teu bé, espero que la nostra sigui la guanyadora.

AGRIPINA: Estic segur que el meu espòs en Rufus, ha preparat una carrera amb les millors quadrigues de Tarraco.

(Entren en PRISCUS i en PÚBLIUS entren, per l'esquerra i van directes a parlar amb el RUFUS.)

PÚBLIUS: Amo Rufus, podem parlar amb vostè?

(En RUFUS veu que en PÚBLIUS i en PRISCUS son portadors de males notícies, s'aparta de la resta de convidats.)

RUFUS: A què venen aquestes presses?

PRISCUS: Amo, portem males notícies.

PÚBLIUS: L'auriga de la quadriga vermella està malalt i no tenim substitut.

RUFUS: ¡No pot ser! Justament en Quintus, el governador està aquí i vol veure com guanya la seva quadriga vermella. Estic perdut.

PRISCUS: Tranquil amo, se m'acaba d'ocórrer una idea.

RUFUS: Quina?

PRISCUS: Confïi en mi. *(A PÚBLIUS.)* Anem Públius, t'ho explicaré camí de les quadres.

PÚBLIUS: Doncs, anem!

(En PÚBLIUS i en PRISCUS surten d'escena per l'esquerra. En QUINTUS s'apropa a en RUFUS.)

**El denari és una moneda romana de plata que es va encunyar durant un llarg període de la història de Roma*

QUINTUS: Passa alguna cosa, Rufus?

RUFUS: *(Dissimulant.)* No, no res d'importància.

(Aprofitant que en QUINTUS està distret amb en RUFUS, en VITO s'emporta al CRASSO i al ULPIUS al prosceni per confabular.)

VITO: *(Parlant perquè només ho escoltin els seus còmplices.)* Ara, demanaré a en Rufus que convidi a vi a tothom.

CRASSO: Sense que ningú em vegi, buidaré a la copa del governador el verí, que porto amagat en aquest anell.

ULPIUS: D'aquesta manera, tothom acusarà en Rufus de voler enverinar al governador i serà enviat a galeres.

(En VITO torna al centre de l'escena i canvia el seu posat per començar el seu pla.)

VITO: *(Cridant l'atenció.)* Rufus, no penses oferir al governador y a les seves acompanyats una mica del teu vi?

HORACIA: ¡Això Rufus! ¡Volem vi!

LUCILLA: Brindarem en honor del déu Baco.

ESCENA 6

(Entren a escena, per l'esquerra, en PRISCUS i en PUBLIUS per anunciar la propera cursa.)

PRISCUS: Amo Rufus, ja pot anunciar que la cursa és a punt de començar.

RUFUS: Heu trobat un substitut per l'auriga de la quadriga vermella?

PUBLIUS: Sí amo, tot està solucionat. Torno a l'arena.

(En PUBLIUS surt d'escena, per l'esquerra. En RUFUS parla amb els assistents a la llotja. Tots s'aixequen i van cap el prosceni a "presenciar la carrera".)

RUFUS: *(Alçant la veu.)* La cursa és a punt de començar.

HORACIA: *(A la LUCILLA.)* Anem, agafarem un bon lloc.

LUCILLA: Hem de guanyar! Sigui com sigui.

QUINTUS: *(Cregut.)* Deixeu-me el millor lloc.

JÚLIA: *(Creguda.)* Sí, el millor lloc per veure guanyar la nostra quadriga, la vermella.

QUINTUS: *(Fa veure que mira les quadrigues a la arena del circ.)* On és, en Diocles, el meu auriga?

RUFUS: *(Nerviós.)* Està malalt, però tranquil hem trobat un substitut.

QUINTUS: Espero que sigui tan bo com ell. *(Amenaçant-lo.)* Saps que si em fas quedar en ridícul i no guanyem, el teu lloc de treball pot perillar.

AGRIPINA: Tranquil, Quintus, el meu marit no et defraudarà.

(Se sent un soroll de cursa de quadrigues i gent cridant. Els assistents a la llotja animaran a la quadriga vermella.)

HORACIA: Visca ha guanyat la quadriga vermella!

LUCILLA: Ara baixarem per recollir el que hem guanyat a les apostes.

QUINTUS: Rufus, fes pujar a aquest nou auriga, vull felicitar-lo i conèixe'l en persona.

RUFUS: Ara mateix. *(A en PRISCUS.)* Priscus, fes pujar a l'auriga guanyador.

PRISCUS: Ara mateix. *(Surt d'escena per l'esquerra.)*

VITO: *(Impacient)* Rufus on és aquest vi? Hem de brindar per la victòria.

AGRIPINA: Teniu raó Vito. *(Cridant als esclaus.)* Esclaus, on és el maleït vi?

CATON i DIDO: Ara mateix mestressa meva.

(En CATON i en DIDO surten d'escena per la dreta. Els assistents a la llotja seuen al seu seient per descansar, altres dempeus, a semblança del inici de l'ESCENA 5. Quan estan tots col·locats, entraran en DIDO i CATON portant unes safates amb copes de vi, que repartiran entre els convidats i després resten als costats de l'escena amb les safates a la mà.)

VITO: *(Aixecant la copa.)* Proposo un brindis per en Quintus el millor governador que ha tingut mai Tarraco.

TOTS: *(Aixecant les copes.)* Per en Quintus!!!

(Quan són a punt de beure, interrompen: en MARCIUS, la SERVILIA, la FAUSTINA i en CLAUDIO. Venen disfressats i amb màscares.)

CLAUDIO: *(Cridant.)* Atureu-vos! No beveu, doncs us venim a explicar una història que quedareu bocabadats.

MARCIUS: *(Sobreactuant.)* Jo soc en Tito i vull enverinar a la persona més poderosa de la ciutat.

SERVILIA: I tots el presents es preguntaran, en Tito, com ho farà?

FAUSTINA: Doncs li posarà verí a la seva copa de vi.

MARCIUS: Quan la meva quadriga guanyarà, el meu enemic de la seva copa beurà.

SERVILIA: Com el vi no és d'ell *(Assenyalant a en MARCIUS.)*, lliure de culpa quedarà.

CLAUDIO: I el pobre Utus un gran càstig rebrà.

QUINTUS: *(Adonant-se.)* Però això sembla...

VITO: *(Nerviós talla l'acció per no ser descobert, aturarà l'acció teatral.)* Bravo un fort aplaudiment a aquests artistes! *(Al grup de teatre.)* Ja podeu marxar. *(A QUINTUS.)* Ara sí, toca beure!

CRASSO: Per la victòria!

ULPIUS: Per en Quintus i la seva esposa Júlia!

(Tots alcen les copes i quan en QUINTUS és a punt de beure, el grup de teatre es treu les màscares.)

MARCIUS: *(A en QUINTUS.)* Aturis! Aquesta copa està enverinada.

AGRIPINA: *(Sorpresa.)* Marcius fill! Què fas aquí!??

CLAUDIO: *(A en QUINTUS.)* En Marcius té raó.

FAUSTINA: *(Assenyalant a la SERVILIA.)* La Servilia va escoltar com el seu amo en Vito...
(Assenyalant-lo.) volia enverinar-vos.

SERVILIA: I d'aquesta manera posar com a nou governador un titella seu.

(Tothom mira a VITO que, al veure's descobert, surt corrents de l'escena, per la dreta. Després tots miren a en CRASSO i en ULPIUS.)

CRASSO: *(Dissimulant, quequejant.)* Ul... Ul... Ulpius quasi millor marxar, oi?

ULPIUS: *(Dissimulant, quequejant.)* Sí... sí... sí Crasso, crec que, en aquest moment, surt un vaixell cap a Roma.

(En CRASSO i en ULPIUS, surten d'escena darrera del VITO.)

PRISCUS: Vaig avisar als centurions perquè aquest tres rebin un bon càstig. *(Surt d'escena darrera d'en VITO, CRASSO i en ULPIUS.)*

RUFUS: Caton, Dido, retireu aquestes copes.

CATON: Sí Rufus.

DIDO: Ara mateix.

(En CATON i en DIDO que encara portaven les safates, les passaran perquè tothom depositi la seva copa. Un cop tothom les ha deixades surten d'escena, per la dreta.)

QUINTUS: *(A en MARCIUS.)* Així que tu ets en Marcius, fill d'en Rufus i l'Agripina.

MARCIUS: Sí, senyor.

JÚLIA: Et felicito i també a la resta d'actors.

HORACIA: Gràcies a la vostra representació en QUINTUS ha salvat la seva vida.

(En CATON i en DIDO entren a escena, ja sense safates)

LUCILLA: *(A en MARCIUS.)* Suposo que, de gran, voldràs ser un gran actor.

MARCIUS: Doncs jo voldria però el meu pare...

QUINTUS: *(Tallant-lo.)* Però, què?

FAUSTINA: El seu pare vol que sigui auriga, com ho és ell.

JÚLIA: Quina bajanada! Està clar que ha nascut per ser actor.

QUINTUS: *(Sentenciant.)* I actor seràs.

TOTS: *(A en RUFUS.)* Oi que sí Rufus?

(Tots miren a en RUFUS que es sent pressionat i ha de respondre i... ja.)

RUFUS: Sí, QUINTUS no faltaria més, serà un gran actor.

HORACIA: *(A en MARCIUS i a la resta de actors i actrius.)* Us vindrem a veure al teatre.

LUCILLA: *(A en MARCIUS i a la resta de actors i actrius.)* Des d'ara ja som fans vostres.

(Tothom aplaudeix al grup d'actors i actrius de la representació que primer saluden com es fa al final d'una representació teatral.)

ESCENA 7

PRISCUS: *(Entrant per l'esquerra. Alçant la veu.)* Us presento a l'auriga que ha guanyat la carrera.

(Per l'esquerra entra la FLAVIA vestida de noi i amb un casc posat. Tothom l'aplaudeix.)

TOTS: Bravo!! Bravo!!

QUINTUS: Enhorabona!

JÚLIA: Amable noi, digues, com et dius?

FLAVIA: *(Traient-se el cas.)* Flavia, senyora.

RUFUS i AGRIPINA: *(Bocabadats de nou.)* Filla meva!!!

CATON i DIDO: *(Sorpresos.)* Una noia auriga?!

LUCILLA: Però com ho has aconseguit?!

FLAVIA: Els meus amics en Priscus i en Publius *(Aquest dos saluden sentint-se molt importants.)* M'han ajudat a entrenar d'amagatotis del meu pare.

JÚLIA: *(Alegre.)* Avui és el dia de les sorpreses.

FLAVIA: *(A en RUFUS.)* Pare, espero que em perdonis.

RUFUS: *(Mig en broma.)* Filla meva, entre el teu germà i tu em matareu a disgustos.

(En QUINTUS i la JÚLIA van al costat d'en RUFUS.)

QUINTUS: Rufus, ja pots estar orgullós dels teus fills.

JÚLIA: El teu fill Marcius, gràcies als seus dots com actor, ha salvat la vida del meu espòs.

QUINTUS: La teva filla ha demostrat que una dona pot arribar a ser una gran auriga.

LUCILLA i HORACIA: I tot el que ella es proposi.

QUINTUS: Suposo que seràs l'entrenador, seràs el magèstir de la teva filla.

RUFUS: *(Resignat.)* Crec que no em queda més remei.

TOTHOM MENYS EN RUFUS: *(Dient que no amb el cap i amb la veu.)* Na na...

AGRIPINA: Però segons les lleis i la tradició cap dona pot ser auriga.

JÚLIA: Doncs després del Cèsar el meu espòs és la màxima autoritat a Tarraco i canviarà aquesta llei tan absurda. *(A en QUINTUS.)* Oi que sí marit meu?

(Tothom mira a en QUINTUS.)

QUINTUS: Crec que no em queda més remei.

TOTHOM MENYS EN QUINTUS: *(Dient que no amb el cap i amb la veu.)* Na na...

AGRIPINA: Demano un aplaudiment pel gran actor en Marcius i per la primera dona auriga... la meva filla Flavia.

(Tots aplaudeixen, la FLAVIA abraça a la seva mare, en MARCIUS i el seu grup de teatre també s'abracen contents.)

(Tothom queda congelat perquè entri el cor a escena.)

(El cor entra a escena o es col·loca al centre per informar que l'obra ja ha acabat.)

COR 5

**La nostra gran història s'ha acabat.
Esperem que us hagi agradat.**

**Gràcies al teatre una cosa ara sabem:
Es pot aconseguir un somni amb esforç i talent.**

**Només cal posar-s'hi amb empenta i il·lusió,
Amb estudi, treball i molta dedicació.**

**I ara públic estimat, prepareu les vostres mans
per aplaudir, sense parar, als artistes que acaben d'actuar.**

TELÓ

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

RUFUS

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

AGRIPINA

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

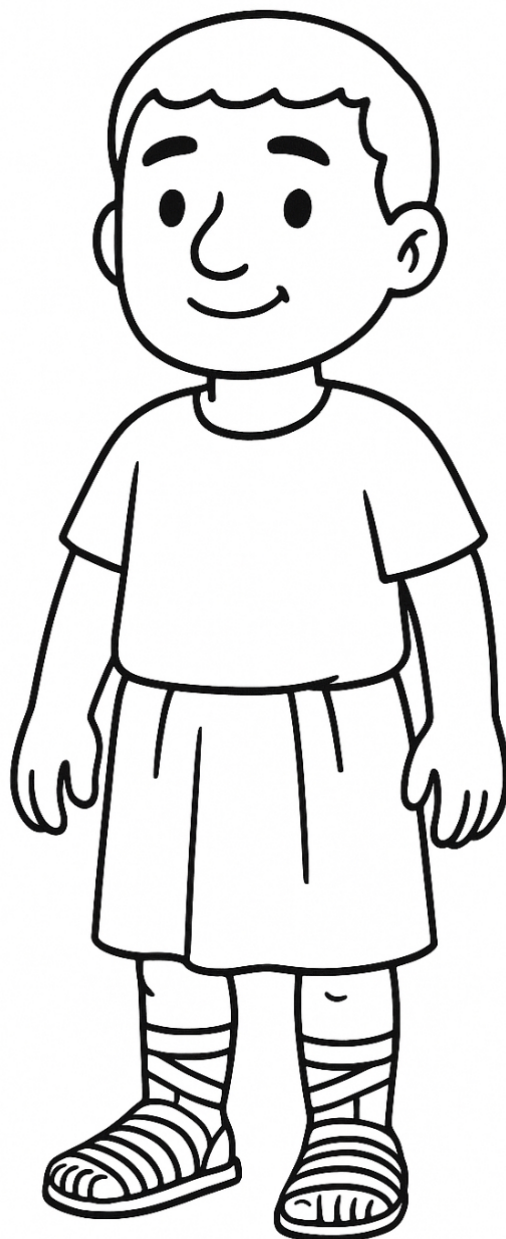
MARCIUS

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER.
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIOL EN L'ÈPOCA
ROMANA**

FLAVIA

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

CLAUDIO

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

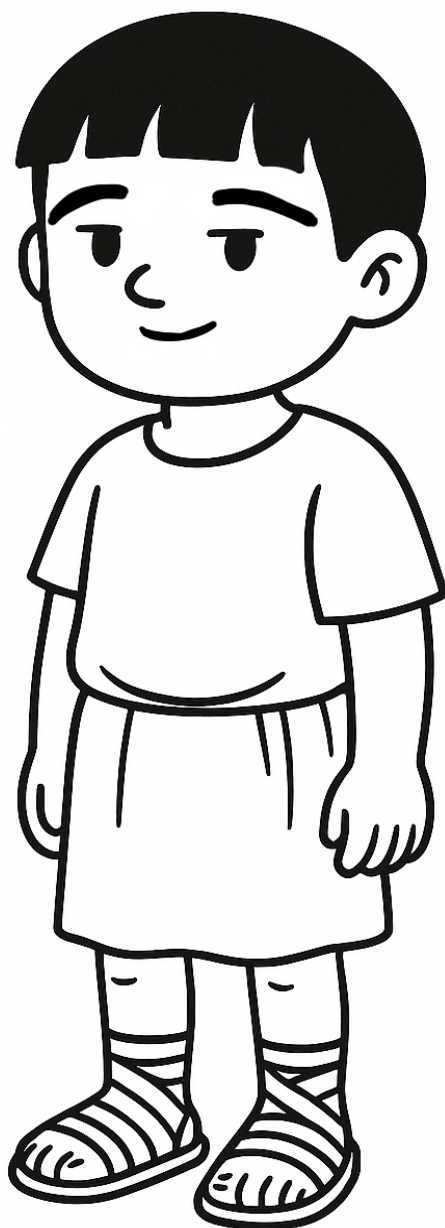
FAUSTINA

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

PUBLIUS

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

PRISCUS

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

VITO

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

SERVILIA

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

GAIUS

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

DECIMUS

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

QUINTUS

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

JÚLIA

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

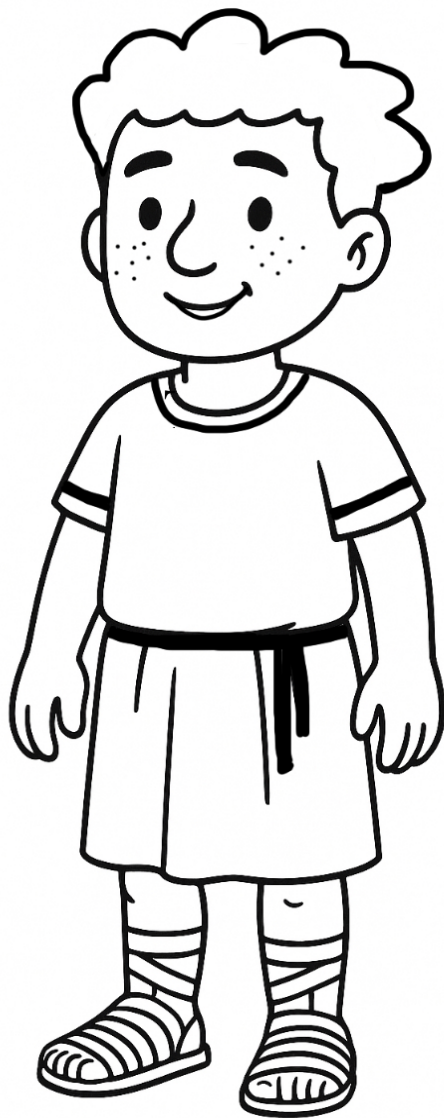
HORACIA

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

LUCILLA

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

CATON

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

DIDO

**PINTA EL TEU PERSONATGE COM CREUS QUE HA DE SER,
TENINT EN COMPTE LA SEVA CLASSE SOCIAL EN L'ÈPOCA ROMANA**

COR ROMÀ